ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 59v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

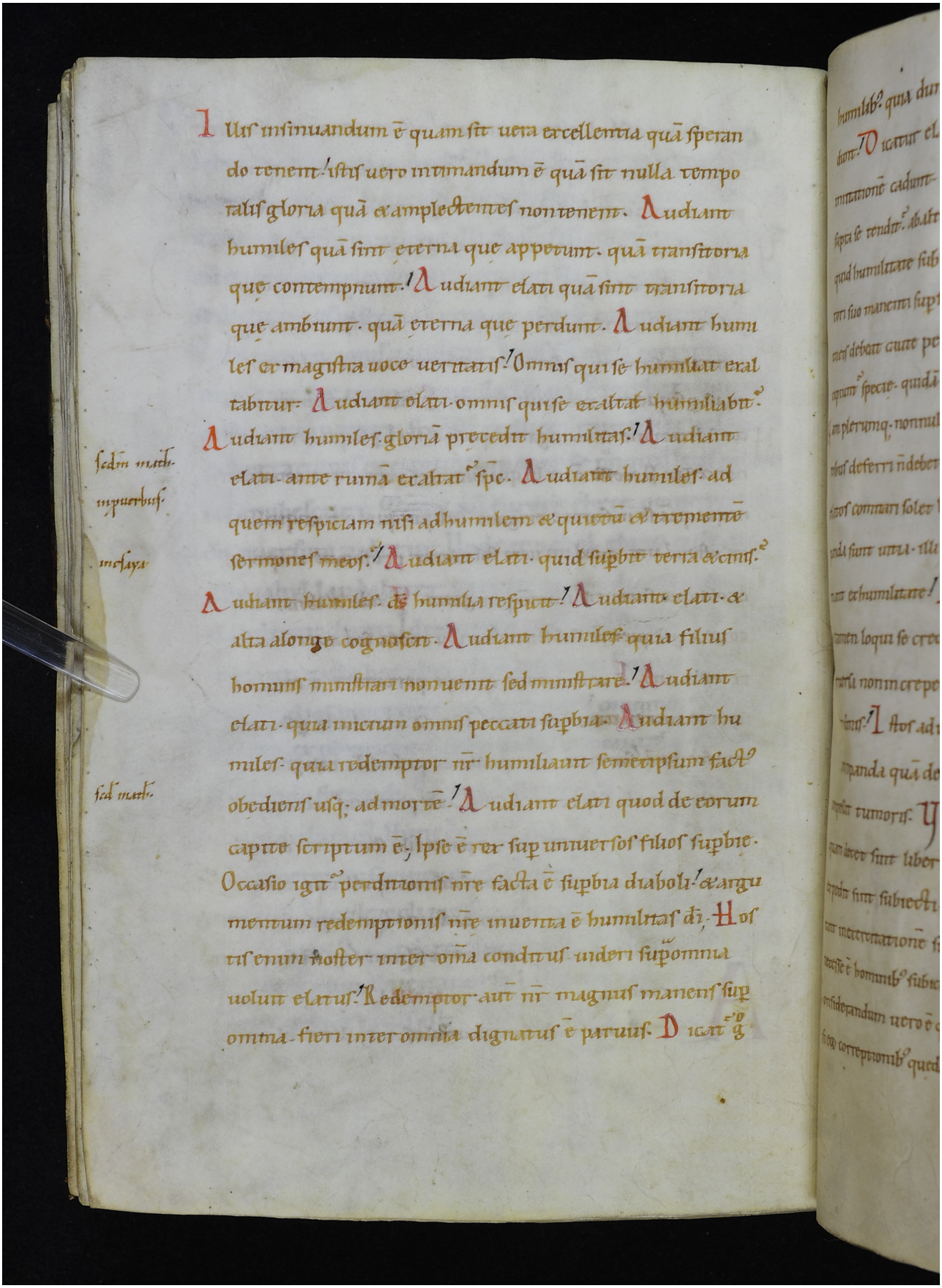

Illud insinuandum ē quam sit uera excellentia quā speran
do tenem. istis uero intimandum ē quā sit nulla tempo
ralis gloria quā ē amplectentes non tenem. Audiant
humiles quā sint eterna que appetunt. quā transitoria
que contempnunt. Audiant elati quā sint transitoria
que ambiunt. quā eterna que perdunt. Audiant humi
les et magistra uoce ueritatis. Omnis qui se humiliat eral
tabitur. Audiant elati. omnis qui se exaltat humiliabit.
Audiant humiles. gloriā precedit humilitas. Audiant
elati. ante ruinā exaltat spc. Audiant humiles. ad
quem respiciam nisi ad humilem ē quietū ē trementē
sermones meos. Audiant elati. quid superbit terra ē cinis.
Audiant humiles. dē humilia respicit. Audiant elati. ē
alta alonge cognoscit. Audiant humiles. quia filius
hominis ministrari non uenit sed ministrare. Audiant
elati. quia initium omnis peccati superbia. Audiant hu
miles. quia redemptor nr humiliauit semetipsum factus
obediens usq; ad mortē. Audiant elati quod de eorum
capite scriptum ē; Ipse ē rex sup uniuersos filios superbie.
Occasio igit perditionis nre facta ē superbia diaboli. ē argu
mentum redemptionis nre inuenta ē humilitas dī. Hos
tis enim noster inter oīa conditus uideri supōmnia
uolut elatus. Redemptor aut nr magnus manens sup
omnia fieri inter omnia dignatus ē paruus. Dicit g

sed m. mth.
in puerbus.

in esaya

sed mat.